

Schmitt Pál szerint az általa jóslt 18 éremből hat már elveszett, de a pekingi olimpia második félidejében még szép eredményeket érhet el a jelenleg 4 ezüsttel és 1 bronzsal álló magyar csapat. A Magyar Olimpiai Bizottság elnöke úgy véli, hosszú távon az alulfinanszírozottság térdre kényszerítette a sportot.

"Az én számításaim szerint a vívóknak öt érmet, közte egy aranyat kellett volna szerezniük, ők maguk is ennyit ígértek. A cselgáncsosoktól is vártam a korábbi eredmények alapján szebb helyezéseket. Öt olyan momentum volt eddig, amikor egy találaton vagy apróságon múlt a jobb eredmény - nyilatkozott a MOB elnöke az MTI-nek. - Annyiban csalódott vagyok, hogy sok elmulasztott apró lehetőségünk volt, amelyet nem tudtunk megragadni. Most egy arannyal és kilenc éremmel kellene állnunk. Én a hatos számaimat, hogy minden éremből ennyit várok, megalapozott számítások alapján hoztam nyilvánosságra, nem a vágyaim kivetítése volt. De a 18 éremből hatot már végképp leírhatunk."

Arra a kérdésre, mennyire az anyagiak határozzák meg a sikeres szereplést, Schmitt azt mondta, a kormány részéről ez csak pénzkérdés.

"Talán mi vagyunk az egyetlen európai ország, amely költségvetésének alig 0,2 százalékát fordítja az egészséges életmódra és a sportra. Általában 1 százalék felett van az előirányzat, a nálunkénál lényegesen nagyobb költségvetésekből. Ha van pénz, akkor nem külföldön dolgoznak a magyar edzők, akkor van sporttudomány, van magyar sportegészségügy, akkor az iskolai testnevelés sokkal magasabb szinten van. Ha van pénz, akkor a hazai sportlétesítmények nem olyanok, amilyenek, és van akkreditált doppinglaboratórium. A kormány egyet tehet, hogy elhatározza, ezeket a dolgokat a jövőben a mostaninál nagyságrendekkel magasabb szinten finanszírozza. Még rendelkezésre áll a szaktudás, hogy visszaállítsuk a sport presztízsét."

hirdetés

Amíg Magyarországon tíz gyerekből hat nem sportol rendszeresen, hetente legalább három alkalommal, amíg 25 százalékuk elhízott, amíg nem használjuk ki a sportban lévő fantasztikus lehetőségeket a fiatalok nevelésére, addig az éremvadászat is illuzórikusnak tűnik. A kormány részéről már voltak aggasztó előjelek, megszüntették a sportminisztériumot, szakállamtitkárságra fokozták le a sportirányítást, ma már valahol a belügyminisztérium néhány szobájában szervezik a magyar sportot, ami sem egy sportnemzetre, sem egy sportoló nemzetre nem jellemző. Amikor 220 versenyző helyett csak 170 tudott kvalifikálni, az már komoly jelzése volt az alulfinanszírozásnak, amely hosszú távon térdre kényszerítette a sportot. Nagyon remélem, hogy a magyar sportnak lesz egy Peking előtti és egy Peking utáni időszaka." Schmitt hozzátette, örült neki, hogy Gyurcsány Ferenc is ellátogatott az olimpiára, mert a miniszterelnök így megtapasztalhatta, hol tart a világ sportja Magyarországhoz képest.

"Azért örültem a miniszterelnök jelenlétének, mert így látta, hogy milyen sportlétesítmények vannak, milyen körülmények között készülnek más országok, milyen színvonalú versenyek és kiegyensúlyozott mezőnyök vannak, s milyen nehéz akár csak a döntőbe bejutni. Remélem, hogy elgondolkozik ezen. Az államnak 75 milliárd forint bevétele van a sportból, és

A pénztelenség térdre kényszerítette a magyar sportot

Írta: Administrator

2008. augusztus 18. hétfő, 14:56 - Módosítás: 2008. augusztus 18. hétfő, 15:04

mindösszesen, az önkormányzatokat, mindent beleértve 60 milliárdot fordít rá. Felteszem a kérdést, akkor ki támogat kicsodát?"

A MOB-elnök elmondta, személyesen leginkább buzdítással, egy-egy emberi szóval tud segíteni a versenyzőknek.

Megpuszítottam őket, megfogtam a kezüket

"A MOB-nak a körülmények rendjére kell vigyáznia, az olimpiai faluval kapcsolatos szerteágazó szervezési feladatra, a fegyelemre, a magas rangú látogatásokra, sportvezetők és szponzorok kiszolgálására, a szervezőbizottsággal és a magyar sajtóval történő kapcsolattartásra, sportdiplomáciai és protokollügyekre. Továbbá arra, hogy a versenyzők győzelem és vereség esetén is megfelelő emberi szót kapjanak. Én nem leszek sem ideges, sem kiábrándult, tegnap is odamentem a női kézilabdához a Dél-Koreától elszenvedett vereség után, megpuszítottam őket, megfogtam a kezüket, mert sportember vagyok, tudom, mennyit számít egy érintés, egy biztatás. A kajakosokhoz is megyek, és biztatom őket, emlékeztetve ígéretükre, hogy a tragikus hirtelenséggel távozott Kolonics Györgyért, bajnokságukért is húznak. A szakmai munka azonban a szövetségi kapitányok kezében van."

Schmitt Pál az utolsó héten még szép eredményekben bízik. "Remélem, hogy a versenyzőink részben hozzák magukat, részben csodát csinálnak. Két vízilabda-együttesünk nagyszerűen teljesített, s nagy tisztelettel vagyok az itt lévő több száz magyar szurkoló iránt, akik idáig követték a csapatokat. Bízom benne, hogy az olimpia második félidejében még sok örömet okozunk a hazaiaknak."